

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 8697

Tarih : 25.10.2024

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ev Emekçileri ve Ev İşlerinde İstihdam Edilen Kişilere Yönelik Kanun Teklifim
gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Nejla DEMİR
Ağrı Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Kadın Erkek Fırsat Eşitliği , Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih: 28-10-2024	Esas No: 2/2642

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
25 Ekim 2024
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
25 Ekim 2024
No: 1519736

GEREKÇE

Türkiye’de ev hizmetlerinde çalışan kadınlar ve ev emekçileri, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve patriyarkal yapıların dayattığı sınırlamalar nedeniyle sosyal güvenlik ve iş güvencesinden büyük ölçüde mahrum bırakılmaktadır. Bu kesimlerin emeği, tarihsel olarak ev içi rollerle sınırlandırılmış, bu durum kadınların ekonomik bağımsızlığını kazanmasını ve toplumda eşit bir statüye sahip olmasını engellemiştir. Kadınların ev içi emekleri, geleneksel cinsiyet rolleri doğrultusunda görünmez kılınmış, bu da onların toplumsal ve ekonomik hayatta hak ettikleri yerleri almalarının önündeki en büyük engellerden biri olmuştur.

Türkiye’de kadınların iş gücüne katılım oranı, erkeklerin katılım oranının oldukça altında kalmakta ve birçok kadın güvencesiz, kayıt dışı çalışmak zorunda bırakılmaktadır. DİSK/Genel-İş’e bağlı Emek Araştırma Dairesi (EMAR) tarafından yayımlanan Kadın Emeği Raporu’na göre, Türkiye’de 3,3 milyondan fazla kadın kayıt dışı ve sosyal güvencesiz bir şekilde çalışmaktadır. Bu durum, özellikle depremde etkilenen bölgelerde daha da vahim bir hal almıştır. EMAR raporuna göre, Gaziantep, Adıyaman, Kilis, Hatay, Kahramanmaraş, Osmaniye, Şanlıurfa ve Diyarbakır gibi depremde etkilenen illerde kadın istihdamı zaten çok düşük seviyelerdeyken, deprem sonrası bu durum daha da kötüleşmiş, bölgedeki kadınların yarısı kayıt dışı çalıştırılmaktadır. Bu kadınlar, işsizlik ödeneği, kısa çalışma ödeneği gibi temel sosyal haklardan dahi mahrum bırakılmaktadır.

Toplumsal cinsiyet rolleri doğrultusunda şekillenen ev işleri ve bakım hizmetleri, kadınların iş gücüne katılımını ciddi şekilde sınırlamaktadır. Kadınların iş gücüne katılım oranı, ailevi sorumluluklar, ev işleri ve bakım hizmetleri nedeniyle düşmekte, 12 milyona yakın kadın bu sebeplerle çalışma hayatına katılamamaktadır. Kadınların hane içi sorumlulukları, onların ekonomik bağımsızlığını kazanmasını engellerken, toplumda kadın-erkek eşitliğinin sağlanmasının önündeki en büyük engellerden biri olarak ortaya çıkmaktadır.

Kadının emeğinin değersizleştirildiği bu adaletsiz sistem, kadınların sosyal ve ekonomik haklarını ihlal etmekte, onları iş kazaları ve meslek hastalıkları gibi ciddi risklere açık hale getirmekte, ancak bu risklere karşı gerekli yasal koruma sağlanmamaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından yayımlanan Tebliğ ile ev hizmetlerinde çalışanların sigortalılığı konusunda 2015 yılında çeşitli düzenlemeler getirilmiştir. Buna göre, bir veya birden fazla gerçek kişi tarafından çalıştırılan ve çalıştıkları kişi yanında ay içerisinde çalışma saati süresine göre hesaplanan çalışma gün sayısı 10 gün ve daha fazla olanlar ile 10 günden az çalışanlar olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Tebliğde, ev hizmetlerinde ay içinde çalışma saati süresine göre hesaplanan çalışma gün sayısına göre, 10 gün ve daha fazla süreyle sigortalı çalıştıran kişi "İşveren", 10 günden az süreyle çalıştıran kişi ise "Çalıştıran" olarak tanımlanmaktadır. Ancak, bu düzenleme ev işçilerinin çalışma koşullarında önemli bir iyileşme sağlamadığı gibi, özellikle 10 günden az çalışan ev işçileri açısından sosyal güvencesizlik ve hak kaybı yaratmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Türkiye Ofisi, 17 Haziran 2021 tarihinde kamuoyuyla paylaştığı raporunda, ILO’nun 189 sayılı "Ev İşçileri için İnsana Yakışır İş Sözleşmesi" ve 201 sayılı "Tavsiye Kararı"ndaki yol ve yöntemlerin benimsenerek kullanılmasının, ev işçilerinin insana yakışır işlere erişimleri için birincil bir unsur olduğunu vurgulamıştır. Bu uluslararası standartlar, ev işçilerinin sosyal güvenlik kapsamına alınması, iş kazaları ve meslek hastalıkları gibi risklere karşı korunması, çalışma sürelerinin düzenlenmesi ve ayrımcılık, taciz gibi olumsuzluklara karşı etkin mekanizmaların geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Ancak Türkiye, bu uluslararası sözleşmeleri henüz onaylamamış ve ev işçilerinin haklarını güvence altına alacak gerekli düzenlemeleri hayata geçirmemiştir.

Kayıt dışı çalışma ve güvencesizlik, kadınların ekonomik bağımsızlığını zedelemekte, onların çalışma hayatında eşit koşullarda yer almalarını engellemektedir. Bunun yanı sıra, kadınların iş güvencesi ve sosyal haklardan yoksun bırakılması, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini derinleştirmekte ve toplumun tüm kesimlerini olumsuz etkilemektedir.

Bu kanun teklifi, ev hizmetlerinde çalışan kadınların haklarının tanınmasını, sosyal güvenceye kavuşmalarını ve sigortalılık haklarının güvence altına alınmasını amaçlamaktadır. Kadınların emeğinin görünür kılınması, haklarının korunması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi yoluyla, bu düzenleme toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlama yönünde önemli bir adım olacaktır. Bu kanun teklifi, Türkiye'deki ev işçilerinin insana yakışır iş koşullarına sahip olmalarını, sosyal güvenlik haklarından tam anlamıyla yararlanmalarını ve çalışma hayatında eşit koşullarda yer almalarını sağlamayı hedeflemektedir.

Kadın emeğinin görünür kılınması ve ev işçilerinin sosyal güvenlik haklarının korunması, Anayasa'nın eşitlik ilkesinin ve sosyal devlet anlayışının gereğidir. Bu kanun teklifi, Türkiye'nin uluslararası yükümlülüklerini yerine getirmesi, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve kadın işçilerin haklarının korunması açısından büyük önem taşımaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bu maddenin gerekçesi, ev hizmetlerinde çalışan bireylerin anayasal bir hak olan sosyal güvenceye kavuşmasını sağlamaktır. Bu düzenleme, uzun süredir toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve patriyarkal yapılar nedeniyle hakları yok sayılan ev emekçilerinin haklarını güvence altına alarak, onları kayıt dışı çalışma, güvencesizlik ve emek sömürsünden korumayı hedeflemektedir.

Madde 2- Bu madde, istihdam ilişkisi içinde olan veya olmayan tüm ev emekçilerini kapsayarak, kayıt dışı çalışan emekçilerin sosyal güvenlik haklarını tanımayı amaçlamaktadır. Kadınların ev içi rollerine hapsediğı bu sistemde, emeklerinin görünür kılınması ve bu kişilerin sosyal güvenlik haklarına kavuşması, toplumsal cinsiyet eşitliğı açısından büyük bir dönüm noktası olacaktır.

Madde 3- Kanunun uygulamasında kullanılacak terimlerin kesin bir şekilde tanımlanmasının amacı, belirsizliklerden kaynaklanabilecek hukuki boşlukları ortadan kaldırmak ve çalışanların hak kaybı yaşamamasını engellemektir. Net tanımlamalar, ev işçilerinin ve emekçilerinin statülerinin korunmasına ve haklarının güvence altına alınmasına önemli katkı sağlayacaktır.

Madde 4- Bu madde, sigorta kapsamına girmeyen kişilerin açık bir şekilde belirlenmesiyle mevcut sosyal güvenlik sisteminin bütünlüğünü korumayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda, mevcut sosyal güvenlik haklarından faydalanan kişilerin haklarını koruyarak, sigorta sistemindeki çifte kayıtların ve çelişkilerin önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

Madde 5- Bu maddenin amacı, ev işçilerinin sigorta kapsamına alınma süreçlerini netleştirmek ve sigortalı olmanın bir hak olduğı kadar bir zorunluluk olduğunu vurgulamaktır. Böylece, çalışanların sosyal güvenlik sistemine dahil olmaları sağlanarak, güvencesiz çalışmanın ve sömürünün önüne geçilecektir.

Madde 6- Bu madde, sigortalılığın hangi koşullarda sona ereceğini belirleyerek sosyal güvenlik sisteminin düzenli ve güvenilir bir şekilde işlemini sağlamaktadır. Sigortalılığın sona erme koşullarının net bir şekilde tanımlanması, sistemdeki boşlukların ve suiistimallerin önüne geçilmesini amaçlamaktadır.

Madde 7- Bu maddenin gerekçesi, sigortalıların sosyal güvenlik sistemine dahil olmalarını sağlamak ve kayıt dışı çalışmanın önüne geçmektir. Bu zorunluluk, sosyal güvenlik hakkının korunması açısından kritik bir öneme sahiptir ve kayıt dışı ekonominin kontrol altına alınmasına büyük katkı sağlayacaktır.

Madde 8- Bu maddeyle, kayıt ve tescil işlemlerini kendileri gerçekleştiremeyen ya da bu yükümlülüklerini yerine getirmeyen ev işçileri için devletin devreye girerek resen tescil işlemlerini yapması sağlanacaktır. Böylece, çalışanların herhangi bir bürokratik engelle karşılaşmadan sosyal güvenlik haklarına erişimleri güvence altına alınmaktadır.

Madde 9- Bu maddenin gerekçesi, sigorta tescil sürecini hızlandırmak ve kayıt dışı çalışmanın önüne geçmektir. Kişisel beyanlar ile resmi kayıtların esas alınması, ev işçilerinin haklarına daha kolay erişmesini sağlayacak ve bürokratik engelleri azaltacaktır. Ayrıca, kurumlar arası iş birliği ve veri paylaşımı, kayıt işlemlerinde oluşabilecek hataları önleyerek sürecin güvenilirliğini artıracaktır.

Madde 10- Bu maddenin gerekçesi, maluliyet durumunda ev işçilerinin gelir güvencesine kavuşmalarını sağlamak ve ekonomik olarak mağdur olmalarının önüne geçmektir. Malullük aylığı, çalışanların yaşamlarını sürdürebilmeleri için temel bir haktır ve bu hak, sosyal devlet anlayışının gereğidir.

Madde 11- Yaşlılık aylığı, çalışanların emeklilik döneminde onurlu bir yaşam sürmelerini sağlamak için kritik bir destektir. Bu madde, çalışanların uzun yıllar boyunca verdikleri emeğin karşılığını alabilmeleri ve yaşlandıklarında da ekonomik olarak bağımsız kalmalarını güvence altına almaktadır.

Madde 12- Bu maddenin amacı, sigortalıların vefatı durumunda yakınlarının mağdur olmalarını önlemek ve onların yaşamlarını idame ettirebilmeleri için ekonomik destek sağlamaktır. Ölüm aylığı, sosyal güvenlik sisteminin en önemli unsurlarından biridir ve çalışanların geride kalan aile bireylerine yönelik bir güvence sağlar.

Madde 13- Bu madde, sigorta primlerinin adil ve sürdürülebilir bir şekilde hesaplanmasını amaçlamaktadır. Prim oranlarının net bir şekilde belirlenmesi, onları ekonomik krizler gibi dış faktörlerden koruyarak sosyal güvenlik sistemine daha kolay erişim imkanı sunmaktadır.

Madde 14- Bu maddenin gerekçesi, ev işçilerinin ve onların bakmakla yükümlü oldukları kişilerin sağlık güvencesine kavuşmalarını sağlamaktır. Sağlık hizmetlerine erişim, ev işçilerinin insan onuruna yakışır bir yaşam sürmeleri açısından vazgeçilmez bir haktır.

Madde 15- Bu maddenin amacı, kanun hükmü bulunmayan durumlarda diğer ilgili sosyal güvenlik mevzuatına başvurulmasını sağlayarak yasal düzenlemelerin bütünlüğünü ve tutarlılığını güvence altına almaktır. Bu sayede, çalışanların hak kaybı yaşamadan mevcut düzenlemeler çerçevesinde korunmaları sağlanacaktır.

Madde 16- Mevcut sosyal güvenlik mevzuatında bu kanun ile çelişen hükümlerin yürürlükten kaldırılmasının gerekçesi, yeni düzenlemenin etkin bir şekilde uygulanması ve çelişkilerin önlenmesidir. Böylece, ev işçilerinin haklarının korunması için gerekli yasal altyapı güçlendirilmiş olacaktır.

Madde 17- Kanunun yürürlüğe giriş tarihi, taraflara düzenlemelere uyum sağlayabilmeleri için makul bir süre tanıma amacı taşımaktadır. Bu süre zarfında tüm tarafların hazırlıklarını tamamlaması ve kanunun uygulanabilirliğinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 18- Kanun hükümlerinin Cumhurbaşkanı tarafından yürütülmesi, bu düzenlemenin etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla getirilmiştir. Böylece, kanunun hayata geçirilmesi ve denetiminin en üst seviyede takip edilmesi sağlanacaktır.

EV EMEKÇİLERİ VE EV İŞLERİNDE İSTİHDAM EDİLEN KİŞİLERE YÖNELİK KANUN TEKLİFİ

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı, ev hizmetlerinde çalışanlar ile ev emekçilerinin hak ve yükümlülüklerini düzenlemek, bu kişilere malullük, emeklilik, yaşlılık ve ölüm hallerinde sosyal sigorta yardımları sağlamaktır.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Kanun, ev hizmetlerinde çalışanlar ve ev emekçilerini, istihdam ilişkisi içinde olan veya olmayan kişileri kapsar. Bu Kanun hükümleri, sigortalı sayılan kişilerin bakmakla yükümlü olduğu aile bireylerini de kapsar.

(2) Kanunla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak kurulan sosyal güvenlik kuruluşları kapsamı dışında kalan ve herhangi bir işverene hizmet akdi ile bağlı olmaksızın çalışan kişiler, bu Kanuna göre sigortalı sayılırlar.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Kanun kapsamında:

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- b) İlgili Bakanlık: Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığını,
- c) Ev Hizmeti: Ev ya da hane halkı için veya ev içerisinde icra edilen işler,
- d) Ev Emekçisi: Ev hizmetlerini icra eden, ancak herhangi bir işverene bağlı olmaksızın çalışan kişileri,
- e) Ev İşçisi: İstihdam ilişkisi içerisinde ev hizmetlerini gerçekleştiren kişileri,
- f) Sigortalı: Bu Kanuna göre sigortalı sayılan kimseleri,
- g) Hak Sahibi: Sigortalıların veya Kurumdan bu Kanuna göre malullük veya yaşlılık aylığı almakta olanların ölümü halinde, bu Kanuna göre aylık bağlanmasına veya toptan ödeme yapılmasına hak kazanan eşini, çocuğunu, anasını ve babasını,
- h) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumunu,
- i) İş Kazası: Faaliyetleri dolayısıyla sigortalıları hemen veya sonradan bedence veya ruhen arızaya uğratan olayı,
- j) Meslek Hastalığı: Sigortalının yürüttüğü faaliyetlerin niteliğine göre tekrarlanan bir sebeple veya faaliyetin yürütüm şartları yüzünden uğradığı geçici veya sürekli hastalık, sakatlık veya ruhi arıza hallerini ifade eder.

Sigortalı Sayılmayanlar

MADDE 4- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Kanunla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak kurulan sosyal güvenlik kuruluşlarına prim veya emeklilik keseneği ödemekte olanlar,

b) (a) bendinde belirtilen kuruluşlardan malullük veya yaşlılık aylığı ile daimî tam iş göremezlik geliri almakta olanlar veya aylık veya gelir bağlanması için talepte bulunanlar, sigortalı sayılmazlar.

Sigortalılığın Başlangıcı ve Zorunlu Oluşu

MADDE 5- (1) 2'nci madde kapsamına girenlerden, ev emekçileri on sekiz yaşını doldurdukları tarihi takip eden yılbaşından itibaren, istihdam ilişkisi içinde çalışanlar ise 18 yaşını doldurmak kaydıyla işe başladıkları tarihte sigortalı sayılırlar. Ancak, 7'nci maddede belirtilen süre içinde kayıt ve tescillerini yaptırmayan sigortalıların hak ve yükümlülükleri kayıt ve tescil edildikleri tarihi takip eden yılbaşından itibaren başlar.

(2) Bu suretle sigortalı olmak hak ve yükümlülüğünden vazgeçilemez ve kaçınılamaz.

Sigortalılığın Sona Ermesi

MADDE 6- (1) Bu Kanuna göre sigortalı sayılanlardan;

a) Ev işçiliği faaliyetinde bulunanların,

b) Ev emekçileri, faaliyetlerine son verdikleri tarihte, vefatları halinde, iş göremezlik raporu verilmesi veya istekleri halinde 65 yaşını aştıkları tarihte,

c) Diğer sosyal güvenlik kuruluşları kapsamına tâbi bir işte çalışanların, çalışmaya başladıkları tarihten bir gün önce, sigortalılıkları sona erer.

(2) Sigortalılığı sona erenler ile mirasçıları ve yakınları, sigortalılıklarının sona erdiği tarihten itibaren üç ay içinde Kuruma başvurarak kayıtlarını güncellemek zorundadırlar.

Sigortalıların Kayıt ve Tescil Yaptırma Zorunluluğu

MADDE 7- (1) Bu Kanuna göre sigortalı sayılanlar, sigortalı sayıldıkları tarihten itibaren en geç üç ay içinde Kuruma başvurarak kayıt ve tescillerini yaptırmak zorundadırlar.

Resen Tescil

MADDE 8- (1) Bu Kanuna göre sigortalı sayılanlardan sigortalılıklarının başladığı tarihten itibaren üç ay içinde Kuruma kayıt ve tescillerini yaptırmayanların tescil işlemleri, Kurumca resen yapılır.

Tescilde Esas Alınacak Kayıtlar

MADDE 9- (1) Sigortalıların kayıt ve tescil işlemlerinde kendilerinin temin ettiği belge, beyan ve kayıtlar esas alınarak valilik, kaymakamlık, özel idare, belediye, muhtarlık ve nüfus idareleri kayıtları ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarının ve bankaların kayıtları esas alınır. Belirtilen bu merci, kurum, kuruluş ve bankalar, Kurumun isteği üzerine her türlü bilgiyi ve belgeyi vermekle yükümlüdürler.

Malullük Aylığının Hesaplanması

MADDE 10- (1) Malullük aylığı bağlanmasına hak kazanan sigortalıya ilgili maddede belirtilen basamaklardan son defa prim ödediği basamağa ait göstergenin katsayı ile çarpımının %70'i oranında malullük aylığı bağlanır. Sigortalı başka birinin sürekli bakımına muhtaç durumda ise bu oran %80'e çıkarılır.

Yaşlılık Aylığının Hesaplanması

MADDE 11- (1) Yaşlılık aylığı bağlanmasına hak kazanan sigortalıya, bulunduğu basamakta en az bir tam yıl prim ödemiş olması şartıyla ilgili maddede belirtilen basamaklardan son defa prim ödediği basamak göstergesinin katsayı ile çarpımının %70'i oranında yaşlılık aylığı bağlanır.

(2) Şu kadarki;

a) Sigortalının bulunduğu basamakta en az bir tam yıl prim ödememiş olması halinde yaşlılık aylığı bir önceki basamak üzerinden hesaplanır.

b) Yaşlılık aylığı; sigortalının kadın ise 55, erkek ise 60 yaşından sonra sigortalılığa devamda fazla olan her tam yaş için ve 25 yıldan fazla prim ödediği her tam yıl için %70 oranı birer artırılarak hesaplanır.

(3) Yaşlılık aylığı herhalde %90 oranını geçemez.

Ölüm Aylığının Hesaplanması

MADDE 12- (1) Sigortalının ölümü halinde hak sahiplerine bağlanacak aylığın tespit edilmesinde;

a) Sigortalının almakta olduğu malullük veya yaşlılık aylığı,

b) Sigortalının bağlanmasına hak kazanmış olduğu malullük veya yaşlılık aylığı veya kısmi yaşlılık aylığı,

c) Malullük aylığı bağlandıktan sonra kontrol muayenesi sebebi ile aylığı kesilen sigortalı için kesilmiş bulunan malullük aylığı,

d) Yaşlılık aylığı bağlandıktan sonra 20'nci maddenin birinci fıkrasına göre kesilen,

e) Sigortalının prim ödemekle beraber 15 tam yıl sigorta primi ödemediği halde 15 tam yıl sigorta primi ödemiş olanlar gibi 18 inci madde hükmüne göre hesaplanacak kısmi esas tutulur.

(2) Sigortalı, başka birinin sürekli bakımına muhtaç durumda malul sayılarak aylık bağlanmış veya aylık bağlanmasına hak kazanmış ise (a), (b) ve (c) bentlerinde esas tutulan aylıklarda bu nedenle yapılan artış oranı dikkate alınmaz. Ölüm aylığı, herhalde ölüm aylığının hesaplanmasına esas basamak göstergesi ile katsayının çarpımının %90'ını aşamaz.

Prim Oranı ve Hesaplanması

MADDE 13- (1) Kanuna göre ödenecek malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi, sigortalının seçtiği veya intibak ettirildiği gelir basamağının %20'sidir. Bu fıkra kapsamına girenler, adlarına ödenen priminin ait olduğu ayı takip eden ayın sonuna kadar aynı kazancın otuz katının %32,5 oranında prim ödeyebilir. Bunun %20'si malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları, genel sağlık sigortası primidir. Bu süre içinde ödenmeyen primin ödenme hakkı düşer. Ödenen primler Kanunun 4'üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalılık sayılır.

(2) Sigortalının çalışmaya hazır olması fakat ekonomik, siyasal ve sosyal krizler nedeniyle çalışamaması nedeniyle primlerini ödeyememesi halinde Bakanlık, İlgili Bakanlık ve Kurumca yapacağı değerlendirme sonrasında söz konusu primlerin Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından karşılanmasına karar verir.

(3) Ev emekçilerinin asgari primleri de Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından karşılanır. Şu kadar ki ev emekçisi gelir ve prim basamağını artırmak amacıyla ve isteğe bağlı olarak ek prim ödeme hakkına sahiptir.

Sağlık Sigortası Kapsamı

MADDE 14- (1) Kanunun 2'nci maddesine göre sigortalı olanlardan;

a) Sigortalılığı devam edenler ile eş ve bakmakla yükümlü oldukları çocukları, ana ve babaları,

b) Yaşlılık ve malullük aylığı almakta olanlar ile eş ve bakmakla yükümlü oldukları çocukları, ana ve babaları,

c) Ölüm aylığı alanlar, sağlık sigortası yardımlarından yararlanırlar.

(2) Sağlık hizmeti; Sağlık Bakanlığı, Sosyal Sigortalar Kurumu, mahalli idareler, üniversiteler, kamu iktisadi teşebbüslerine ait sağlık tesisleri ile gerçek ve tüzel kişilerden satın alınmak suretiyle yürütülür. Buna ilişkin usul ve esaslar Kurumca belirlenir.

(3) İstihdam ilişkisi içinde çalışan sigortalıların rutin sağlık kontrolleri için 24.4.1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ve 20.6.2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu hükümleri uygulanır.

Hüküm Bulunmayan Haller

MADDE 15- (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 31.5.2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümleri uygulanır.

Kaldırılan ve Değiştirilen Hükümler

MADDE 16- (1) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunun Ek 9'uncu maddesinin başlığında yer alan "Ev hizmetlerinde çalışanların sigortalılığı ve..." ibaresi, birinci fıkrasında yer alan "sigortalılar ile..." ibaresi ile ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 17- (1) Bu Kanun yayımı tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.